

Det sorte spøgelse

Bukkejagt har altid været og vil altid være noget de fleste riffeljægere ynder at udøve, det er det de fleste starter med, og man får en grundlæggende træning i jagt og skydning, der gør en til mere eller mindre fuldt uddannet til jagt rundt omkring i verden efter forskellige vilddt arter.

Jeg har selv skudt mange bukke også en del store i medaljeklassen, men har i de senere år mest været til jagt på mere eksotisk vilddt rundt omkring i verden, men efter at have snakket med Aurora/Marula jagtrejser, som jeg kender ganske godt, kommer jeg til at se et billede af en helt sort Tysk råbuk og så oven i købet en pæn seksender.

Den vil jeg meget gerne skyde, men jeg måtte vente til den blev mere stationær, og jeg fik at vide de ville ringe. Tiden gik og pludselig fik jeg et opkald fra Bjarne fra Aurora, at nu skulle det være.

Vi kalkulerede med to pürch og en overnatning. Vi kørte fra Jylland ca. kl. 14, så vi kunne komme ud til aften.

Vores Tyske Jæger Thomas tog med os ud, og vi så allerede bukken på vej ud i bilen, den stod i en lavning i en meget høj kornmark.

Den er helt i orden, siger Thomas, den kommer ind på græsmarken ved siden af. Så jeg blev placeret på en stol i det ene hjørne af denne mark. Bukken kom ikke ud, og vi forsøgte at pürche i kornet, men uden held.

Næste morgen blev jeg igen placeret i hjørnet af græsmarken. Pludselig kommer den farende over på en anden græsmark forbi et meget fint typisk tysk luxus tårn, og løber forbi mig på ca. 400 m og ind mellem nogle køer og forsvinder igen ind i rugmarken.

Bjarne og jeg forsøger så igen, at pürche i kornet, hvor bukken kommer lige ud i hovedet på Bjarne og bliver stødt på 10 meters afstand. Jeg var for langt væk og løber så over til Bjarne hvor bukken stiller sig op højt og flot midt på offentlig asfalteret vej og vinker farvel med et par vuff.

Vi besluttede os nu til at tage aften pürchen med og så køre hjem.

Jeg bliver igen sat i hjørnet af græsmarken og giver efter hånden op efter, at det er blevet tusmørkt. Man må skyde en time efter solnedgang i Tyskland. Jeg ser pludselig over på den mark med luxus tårnet to dyr, hvoraf den ene ser meget mørk ud. Ca. 350 meter væk, beslutter jeg mig med det samme for at pürche og dette er absolut sidste chance. Min fordel er, at jeg har en række høje træer bag mig, så bukken ikke kunne se min silhuet. Jeg kommer ind på ca. 120 meter og kan se, at bukken har fået øje på mig, men der er ikke andet at gøre end at få sat stol og skydestok op. Temmelig nervepirrende jeg er nødt til at skyde den i bringen og den går til jorden med det samme. Den røde rå den gik sammen med bliver stående og esser. Et meget flot syn at se den sorte buk med lyse opsatser forendt i det høje græs. Kanon kvik tur med Aurora

Mvh

Henrik Buchardt Pedersen